

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

रक्तदान-जीवनदान, महादान अभियानमा लागौं

रगतबिनाको जीवनको कल्पना पनि गर्न सकिँदैन । स्व-इच्छले रगत दान गर्नुलाई नै रक्तदान भनिन्छ । आकस्मिक कारणले अकालमा ज्यान जान लागेको मानिसलाई बचाउने विकल्प रक्तदान नै हो । नेपालमा २००० सालदेखि रक्तदान कार्यको सुखात भएको इतिहास छ । समाजेली दयावीरसिंह कंसाकार नेपालका पहिलो रक्तदाता हुन् ।

नेपालमा बर्सेनि करिब तीनलाख युनिट रगत चाहिन्छ तर, जहिल्यै अभावका समाचार आइरहेका हुन्छन् । बाढी, पहिरो र भूकम्पको समस्या तथा अनिच्छित गर्भधारण, गर्भपतन र सिजेरियन अप्रेसन पनि पहिलेको तुलनामा बढेकाले रगतको माग आकाशिएको पाइन्छ । विज्ञानले धेरै प्रगति गरेता पनि कुञ्चिम तरिकाले रगत बनाउने सूत्र फेला पारेका छैनन् । ब्लड बैंकहरूले पनि आवश्यक मात्रामा सेवाग्राहीलाई रगत उपलब्ध गराउन सकिरहेका छैनन् ।

योपय विकिरणले पनि रक्तदान नगर्ने प्रवृत्तिले गर्दा देशमा रगतको चरम संकट परेको छ । रगतले शरीरभित्र पोषण, लवण, हार्मोन, भिटामिन, अक्सिजन, रोगसँग लड्ने एन्टिबडीसँगै कार्वनडाइअक्साइड, युरियाजस्ता विकार ओसार-पोसार गर्छ । रगतको रातो रक्तकणले अक्सिजन तथा कार्वनडाइअक्साइड यताउति गर्न, श्वेत रक्तकणले रोगसँग लड्न र प्लेटलेटले रगत जमाउने काम गर्छ ।

‘रक्तदान जीवनदान, रक्तदान महादान’ यी स्लोगन हामीले बारम्बार सुन्ने गरेका छौं । रक्तदानका लागि प्रेरित गर्न यी वाक्यांशले धेरै भूमिका पनि खेलेका होलान् । तर, रक्तदान गर्नु अघि केही कुरामा ध्यान पुऱ्याउनुपर्छ । स्वस्थ शरीर, मानसिक सन्तुलन ठीक, कर्मिना १८ वर्ष पूरा भई ६० वर्ष नपारेको र कमिना ४५ केजी तौल भएको, मलेरिया, क्षयरोग, जन्डिस, मधुमेय तथा एचआईभी एड्स नलागेका व्यक्ति रक्तदान गर्न सक्छ हुन्छन् । गर्भवती र महिनावारीको समयमा र सुत्केरी भएको छ महिनाभन्दा अगाडि रक्तदान गर्नु हुँदैन । अधिक रक्तदाताका विरामी, प्रसुति, मुटु-मसिफ्कनगायतको शल्यक्रिया र चुर्चुटनामा परेकालाई बचाउन रगत अनिवार्य हुन्छ ।

थालासेमिया, ल्यूकेमियागायतको रक्त ब्यान्सर, हेमोफिलिया लगायतको रक्त ब्यान्सर, हेमोफिलिया र रक्त अल्पताजस्ता समस्यामा तारन्तर रगत चाहिँदछ । यस्तामा हाम्रो एक सहयोगले यस्ता कमी मानिसको अमूल्य जीवन बच्छ । कतिपयले रक्तदान गर्दा कमजोर भइन्छ भन्ने झन्डन्ड तर, वास्तविकता के हो भने पुरुषको शरीरलाई प्रतिक्वेजी ५६ एमएल र महिलाको शरीरमा प्रतिक्वेजी ६६ एमएल रगत हुन्छ । तर, शरीर सञ्चालनका लागि चाहिने आवश्यक रगत ५० एमएल मात्रै हो । त्यसकारण पुरुष र महिलाको शरीरमा प्रतिक्वेजी क्रमशः २६ र १६ एमएलका दरले रगत बढी हुन्छ । यही बढी भएको रगतमात्रै दान गर्ने हो । शरीरमा बढी भएको रगत दान गर्दा आफूलाई हानि नगर्ने र अर्कोको ज्यान बचाउन सकिने हुँदा यो अभियानमा सबैजना लाग्नु पर्दछ ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू	एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	नेपाल रेडक्रस: ४२०५११, ९८४४०२०२, ९४२४०२
जिल्ला ट्राफिक: ४२०४९९	हेटौडा अस्पताल: ४२०३०४
बडा प्रहरी: ४२०२९९	परिवार नियोजन संघ: ४२०७९९, ९८४४०१०१, ९४२४०१
पशुपतिनगर इलाका: ४२०४९८	मनसिर रेडक्रस: ९८४१०४८९
पाण्डु इलाका: ६२०४४७	झोलन रेडक्रस: ९८४१६२२९
पशुपतिनगर इलाका: ९८४४०१०१	श्रीपर्वती रेडक्रस: ९८४०९९
इलाका फायरबारी: ९८४४०१०१	पाण्डु रेडक्रस: ९८४४०१०१
इलाका भीमफेदी: ९८४४०१०१	बडाबाराही रेडक्रस: ९८४४०१०१
इलाका टिगन: ९८४४०१०१	सहकारी अस्पताल: ९८४४०१०१
चौकीटोल चौकी: ९८४४०१०१	बासमाडी एम्बुलेन्स: ९८४४०१०१
चिप्लडा चौकी: ९८४४०१०१	बासमाड: १०१
चौधरी चौकी: ९८४४०१०१	बाल हेमोप्लाजन नेपाल: १०९८
नेवारपानी चौकी: ९८४४०१०१	महिला नेपाल: ४२०५००
फाकेन चौकी: ९८४४०१०१	अपाइ बाल अस्पताल: ९८४४०१०१
परदमपौखरी चौकी: ९८४४०१०१	

भोलिको पात्रो	
भोलि वि.सं. २०७९ साउन १४ गते शनिबार ३० जुलाई २०२२ । श्रावण शुक्लपक्ष द्वितीया । गुन्साथ ११४२ । सुयोग्य: ५:२६, सुशान्त: ६:५३ मा होस्रो ।	

आजको राशिफल	
मेघ : रौंकेका काम गर्ने योग छ	तुला : नयाँ ज्ञान सिक्ने अवसर मिलेछ
वृष : लगानीको अवसर बढ्दोछ	पूरिचक : व्यावसायिक यात्राको सम्भावना छ
मिथुन : यात्रा अघि बढ्न सक्नेछ	धनु : विभिन्न व्यक्तिमा भेटघाट हुनेछ
कर्कट : वैदेशिक क्षेत्रबाट लाभ पाइनेछ	मकर : स्वार्थी भोजनको आनन्द मिलेछ
सिंह : किमेकमा असमझदारी बढ्दोछ	कुम्भ : विभिन्नको सम्बन्ध सुधार गर्ने मौका छ
कन्या : प्रतिस्पर्धाबाट फाइदा मिलेछ	मीन : महावाक्यो योजना फलीफुल हुनेछ

नागरिकता विधेयक र मुलकको भू-संवेदनशिलता

हामीले बुझ्नु जरुरी छ-समानताको कुरा निरपेक्ष हुन्छ । नागरिकतामा समानताको कुरा गर्नु भनेको बास माउण आउने बटुवालालाई घरको सौचो-ताल्चा सुगण्ड सरह हो ।

विश्वाम अधिकारी, सागर बराल

यहाँकै राज्यको कानुनी सम्बन्ध देखाउने दस्तावेज नागरिकता हो । नागरिकता यस्तो संवेदनशील दस्तावेज हो, जसले व्यक्ति राज्यका हरेक निष्कर्षमा पहुँच गर्न सक्छ । अहिले नेपाली राजनीतिमा विवादको विषय हो, फिर्तको नागरिकता व्यस्था कि रद्दपुनः स्थापना । नेपालको संविधान २०७२ को भाग २ अनुसार नेपाली नागरिकता शत्रु, अंगीकृत र आवासीय गरी तीन प्रकारले पाउन सकिने व्यवस्था छ ।

सर्काले नागरिकता ऐन-२०६३ लाई संशोधन गर्न गरेको विधेयक भन्दा धेरै वर्षदेखि संसदा विचारशील नागरिक विधेयकलाई फिर्ता लिएकै दिन संशोधन विधेयक दर्ता गरेको हो । यो संशोधनले नयाँ सिद्धान्त बन्नु अघि जन्मसिद्ध नागरिकता प्राप्त गरेका नागरिकको सन्तानलाई शत्रुको आधारमा नागरिकता दिने बाटो खोलेछ । यस्तै नेपाली आमाबाट नेपाली जन्म भई नेपालमा बसोबास गरेको र बाबुको पिछानत नभएका व्यक्ति पनि शत्रुको आधारमा नागरिकता पाउने व्यवस्था गरिएको छ ।

नेपालमा फेला परे तर, बाबु र आमाको ठोस नभएका जन्मसिद्ध नागरिकता आधारमा नागरिकता लिन सकेका छन् । यस्तै शत्रुको आधारमा नेपाली नागरिकतालाई पनि आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक आधार प्रयोग गर्न पाउने गरी विधेयकले नेपाली नागरिकता लिन बाटो पनि खोलेको छ ।

नेपाल र भारतले तत्कालीन सन् १९५० को मे ११ गते शान्तिपूर्ण सन्धिमाफत बुझा विमानमा राखेर नेपाल आएका थिए । तत्कालीन राजशासकले भारतीय संस्थापक अफिसरी सत्ता टिकाउन सकेको थियो र त्यसै अवसरमा भारतीय सार्वभौमिकता अगाडि बढाउने काम गरेको हो । त्यसै गरी सत्ता सामान्य रूपमा शासनसिद्धको कानुनमा भारतीय भूमिका भएकोले नेपाली इच्छानुसार नै सन्तान नेपाल भारत मैत्री सन्धि बाहेक नगरी कुनै नुसुका जनालाई एक अर्का देशमा सार्ने अधिकार प्रदान गर्ने व्यवस्थालाई निरन्तरता दिनुको अर्थ हो ।

समाजिक विज्ञान विषयको विद्वान् भएकाले नागरिकता कानून बनेपनि नेपालबाट र भारतबाट नेपाल आउने व्यक्तिहरूको आवतजावतको परिचयको रेकर्ड राखेर व्यस्था अपनाउन नसक्दा कुरा नागरिकता सम्बन्धी कानून त्रुटि प्रभावकारी हुन सकेन । यस व्यवस्थाले नेपालमा बस्ने भारतीयहरूलाई विदेशी हैसियत कायम हुन्छ्यो र कालान्तरमा उनीहरू आफूले देशमा फर्कने । यसरी त्यसबेलाको नेपाली संस्थान र शासकले दुरामी सोच राखेको भए नेपालमा अंगीकृत र शत्रुको नागरिकता छुट्याउनुपर्ने आवश्यकता नै पर्दैनथ्यो ।

नागरिकता कानून नेपालीको लागि हो । कसैलाई नागरिकता दिने वा नदिने भन्ने सार्वभौमिकता सम्पन्न भएको राष्ट्रको हैसियतले आफूले गर्ने विषय हो । यस्तो कुरामा समानताको सिद्धान्त न्यायन भनेको राष्ट्रिय अस्तित्वमाथि नै गम्भीर प्रहार हो । हामीले बुझ्नु जरुरी छ-समानताको कुरा निरपेक्ष हुन्छ । नागरिकतामा समानताको कुरा गर्नु भनेको बास मान आउने बटुवालालाई घरको सौचो-ताल्चा सुगण्ड सरह हो ।

समानताको सिद्धान्त विरुद्ध लागू भएको सिद्धान्त हो । समानताको लागि विरुद्ध हुनुलाई उल्लंघन र कानून भएका छन् । मनसोधन कुरा के छ भने समानताको सिद्धान्त गलत ठान्दा भनेको विदेशीलाई दिने नागरिकता हो । विदेशीले नेपाली कानूनमोखिम प्रक्रिया पुर्याएपछि पाउने नागरिकतामा अरु समानताको सिद्धान्त लागू गर्न सकिन्छ । नागरिकतामा समानता भनेको नेपाली नेपालीत्व हुने हो कुनै नेपाली र नयापलायत हुने कुरा होइन ।

शासकरी नेपालमा नागरिकताको विवाद भारतसँग नै अझै जोडिन्छ । कुनै विमानमा र हुँदै देशका नागरिकको आवतजावतको रेकर्ड राखेर कुनै शत्रुमा नुसुका नागरिकता सम्बन्धी समस्याले बन्नु उल्लंघन भएको छ । भारतीयहरू नेपालमा आएर व्यापार गर्ने र

कालान्तरमा यहाँकै नागरिकसँग वैवाहिक सम्बन्ध कायम गरी बस्ने प्रचलन रहेको छ । वैवाहिक सम्बन्धका आधारमा नेपालको कानूनले अंगीकृत नागरिकता दिने व्यवस्था गरेको छ ।

हामीले बुझ्नु जरुरी छ-भारत जसो ठूलो देशको १५ अरबभन्दा बढी जनसङ्ख्या रहेको भएतापनि नेपालको सम्पूर्ण आर्थिक, राजनीतिक र सामाजिक क्षेत्रमा पूर्णरूपले भारत पहुँचमा आउनु हो । त्यस्तो अवस्थामा विदेशी नागरिकलाई बाउने विधिकै नागरिकता दिनु भनेको भनेको राष्ट्रलाई फालीको सुनीमा उत्र्याउनु हो । भारतको साम्राज्यवादी र विस्तारवादी नीतिलाई प्रष्टय दिन काम सत्ता पक्षले ल्याएको संशोधनको प्रस्तावले गरेको छ ।

राष्ट्रियताको सम्बन्ध जसलाई विशेष मानिन्छ, के त्यो राष्ट्रिय स्वार्थ ठूलो हुन्छ ? भारत र अमेरिका जस्ता शक्तिशाली देशहरूले समेत आफ्नो देशभित्र नजन्मेका व्यक्तिलाई हेर्ने दृष्टिकोण पुष्ट हुन्छ । भारतको अहिलेको संस्थापनले सोनिया गांधीलाई विदेशी नागरिक भएको कारणले सडक र सडकमा चर्को विरोध गरेर प्रधानमन्त्री हुन रोकेको तथ्य जाहेरि छ । भारत जसो शक्तिशाली देशले समेत आफ्नो देशभित्र नजन्मेको व्यक्तिलाई सक्ने नागरिकता दिन नसके कुरा गर्नु भने नेपालले त्यस्तो फिर्तको व्यवस्था आनन्दको लागि खुला राख्नुपर्ने भन्ने तर्क कसरी उचित हुन्छ ?

अधिकांश एउटा भनाइ छ, 'इतिहास महान् शिक्षा हो ।' नेपालको इतिहास हेर्ने हो भने नेपाल पहिलेदेखि नै शरणार्थीको लागि सुरक्षा ठाउँको रूपमा स्थापित हो । कालान्तरमा ती शरणार्थीले नेपालको सत्ता कायमपार्ने गरेका इतिहास हामीसँग छ । नेपाल जसो 'बफरस्टेट' जसको भूराजनीति संवेदनशील छ, विदेशीहरू यहाँका हरेक गतिविधि र क्रियाकलापलाई सुक्ष्मरूपले अध्ययन गरिरहेका हुन्छन्, यस्तो राष्ट्र मानव आनन्दलाई कसरी अन्य नागरिक जातिके अधिकार दिन सकिन्छ । वैवाहिक आधारमा विना कुनै सर्त नागरिकता खोल्ने र पूर्णरूपमा राजनीतिक अधिकार दिनाले नेपालमा श्रेणी असन्तुलन समेत ल्याउने बरता त्यतिकै रूपले रहन्छ ।

नेपालको संविधानको पहिलो संशोधनमा निर्वाचन क्षेत्र निर्धारण गर्दा जनसंख्यालाई पहिलो प्राथमिकता दिने भन्ने उल्लेख गरियो । यसले गर्दा हिमाली र पहाडी भेगबाट राज्यमा प्रतिनिधित्व घटी राज्य नयापलायतको नियन्त्रणमा जान्छ । हाम्रो देशमा आर्थिक अग्रगामी राष्ट्रहरूको ठाउँ भारतीयले ओगटेका छन् । हाम्रो शासक भन्दा-भूमिपुत्रलाई राष्ट्रपति बफरबाट हुन्छ ।

उमले राष्ट्रिय स्वार्थ अनुसूक्तको कार्य गर्नु त ? कुनै पनि राष्ट्र आफ्नो बहुमत अवस्थाका अनुसार नागरिकता सम्बन्धी नीति तयार पार्न सक्छ । सन् १८८१ मा फिजीमा ५८८ को संख्यामा रहेका भारतीयहरूको जनसंख्या सन् १९९६ सम्म आठपचा तीन लाख ३९ हजार पुग्यो र नक्कली नागरिकताको आधारमा भारतीय नागरिक भन्दा बढी भारतीय प्रजातन्त्रमा विषय हाँसिल गर्न सफल भए भने संख्या ७९ सिट मध्ये ३७ सिट भारतीय नागरिकहरूको हातमा गयो ।

नागरिकता सम्बन्धी फिर्तको व्यवस्था गरेर कुनै सिक्किमकरणको ल्याउनुपर्ने हो भने फेला गइरहेको हामी २५ सेप्टेम्बर २०१५ मा जापानबाट प्रकाशित एक अन्तर्राष्ट्रिय पत्रिकाका एक जना भारतीय सुरक्षितको लेखमा भारतले नेपालमा तराईको शासन स्थापित गर्नुपर्ने, पछि तराईलाई भारतमा गाभ्नुपर्ने र कसैको विरोध भए कसैले विभिन्नमा गरेजस्तै जमनात संघ गरी तराईलाई आफ्नोतर ल्याउनुपर्ने उल्लेख छ ।

भारतले बुझेको छ-नेपालमा बस्ने आएका मधेसी राजमार्गद्वारा यो सम्बन्ध छैन किनकि बर्षौदेखि नेपाली सिमानाको रक्षा उनीहरूले नै गर्दै आइरहेका छन् । नेपाल राष्ट्रको कसैलाई माया छ त उनीहरूमा बढी छ । तसर्थ भारतले रक्तदान नागरिकताको व्यवस्थापनत यो उद्देश्य प्राथमिकता साथै हाम्रोको देखिन्छ । त्यसकारण यो माग मधेसको होइन, मधेसी जनताको होइन, केही वर्ष यता नेपालमा बसोबास गर्दै आएका भारतीयहरूको माग हो किनकि मधेसीहरूका राजस्वसम्बन्धलाई नेपाल राष्ट्र र नेपाली जनताले आफ्नो राष्ट्रबाट सिक्कासकका छन् ।

भारतीय संस्थापनले नेपालमा २००७ यता सुरु गरेको हस्तक्षेपको एउटा नयापलायत उद्देश्य भनेको नेपाललाई सिक्किमकरणको ल्याउनुपर्ने अन्तिम उपायको रूपमा फिर्तको रक्षा वा मुद्राधिकरण गर्ने हो भने भारतीय अल्पतरु संस्था 'र'का का पूर्वअधिकारीले आफ्नो आत्मसूचनामा इन्डिया नागरिकताको कुरा राखेको पाइन्छ । तसर्थ भारत नेपालमा भारतीय नयापलायतको शासन स्थापित गर्ने दावामा छ र साम, दाम, दण्ड, भेदको प्रयोग कुनै न कुनै माध्यमबाट गर्दैछ ।

एउटा राष्ट्र तब सद्गम्यलाई बन्छ जब ऊ खालीरि हस्तक्षेपबाट मुक्त हुन्छ । चाहेजस्तै बर्षभन्दा पुरानो इतिहास बेल्ने थोरै राष्ट्रमध्ये एक हो नेपाल । समसमयमा सार राष्ट्रमध्ये हुँदै आएको प्रजातन्त्र एउटा प्रहार हो नागरिकता विषयक ।

‘समाजवादी केन्द्र’ बनाउने कोसिस

नेपालका कम्युनिस्ट पार्टीहरूको एकता, धृवीकरण र विभाजनको नामो रूखना छ । विसं २००६ सालमा स्थापना गरिएको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका संस्थापक पुष्पलालको समयदेखि नै आरम्भ यस्तो रूखना अर्कै जारी छ । कम्युनिस्टहरूको जुट र फुटको कारण भने अन्तर्राष्ट्रिय, राष्ट्रिय प्रभाव र नेतृत्वमा अर्कै रहने महत्वाकांक्षा हुन् । विनीहकषीच आधुनिक सत्ता कम्युनिस्ट बर्षी अल्प घटक संघसंगठन, जडसुधवादी वा पोषाण्यी आरोपित गर्ने प्रचलन रह्यो ।

कुलचन्द्र पाले

मुलाकारको कम्युनिस्ट राजनीतिभन्दा बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूले प्रजातान्त्रिक अभ्याससमेत गर्ने खोजहरूलाई लगाउने आरोप अहिले पनि काँच पत्ये छ । यस्तै धारणाका बशीभूत कम्युनिस्टहरू 'जनवाद'को प्रणेताभन्दा सडकमै छन् । कोही सडकबाट उठेर सरकार र सत्तामा छन्, कोही अहिले पनि सडकमै छन् । सत्तामा नेकपा (माओवादी केन्द्र), नेकपा (एकीकृत समाजवादी) र राष्ट्रिय जनमोर्चा छन् ।

सर्कार बाहिर बसे पनि शत्रुपुत्रको नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि अहिलेको संसदीय अभ्यासमा नै छ । यी सबै पार्टी कम्युनिस्ट विचारले प्रशिक्षित हुन् । मित्र पत्रिका र बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूको प्रजातन्त्रमा मुख्यतः अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट धृवीकरणको प्रभाव बताइन्छ्यो । अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट अन्दोलन विगतमा रही (तत्कालीन सोभियत संघ) र चिनियाँ खेमामा विभक्त रहयो । त्यस्तै भारतको नक्सलवादी अन्दोलन र प्रजातान्त्रिक अभ्यासमा रहेका भारतकै कम्युनिस्ट धाराको छुटोटांमा पनि यहाँका कम्युनिस्ट पार्टी विभक्त भए ।

जुवाइने कुनै पनि नाममा उनको एकता सहज लाइने । सहकार्यकै सवालले पनि विधान बनाउन खोजेको पुरानो पछिचान उनीभन्दा थप डा.भुट्टालाई हुनसक्छ । कम्युनिस्ट र माओवादी शब्दनाम नभाकेको 'समाजवादी केन्द्र' सबैभन्दा सहज स्वीकार्य डा.सहोदरलाई हुनसक्छ ।

विधि अहिले टुट्छकै त्यस्तो चाहिँ छैन । जडसुधिय परम्परालाई पछ्याइ छोडेर मुलाधार कम्युनिस्टहरू केही खुल्ने अभ्यासितर लाग्न खोजेका छन् । यद्यपि मान्ने, एमान्ने, माओवादी आदि पछिचान मोह भने त्यस नसकेको यथाथं अघिपिछि छ । अहिले पनि दर्शनभन्दा बढी कम्युनिस्ट घटकहरू यो वा त्यो उद्देश्य र नामको दाबको लिएर क्रियाशील छन् । विभाजनको यस्तो पुच्छुभ्रममा यतिबेला साना, ठूला कम्युनिस्ट घटक समाजवादी केन्द्र बनाउने कसरतमा छन् ।

जुवाइने कुनै पनि नाममा उनको एकता सहज लाइने । सहकार्यकै सवालले पनि विधान बनाउन खोजेको पुरानो पछिचान उनीभन्दा थप डा.भुट्टालाई हुनसक्छ । कम्युनिस्ट र माओवादी शब्दनाम नभाकेको 'समाजवादी केन्द्र' सबैभन्दा सहज स्वीकार्य डा.सहोदरलाई हुनसक्छ ।

तर 'भरता क्या नही करता ?' भनेजस्तै डा.भुट्टालाई कुनै पनि वैकल्पिक नाम वा 'नेकपा समाजवादी केन्द्र (सके)' स्वीकार्य बाध्य वैचारिक तर्क दिन पनि सक्छ छन् ।

नेकपा (एकीकृत समाजवादी) र राष्ट्रिय जनमोर्चा छन् । सर्कार बाहिर बसे पनि शत्रुपुत्रको नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि अहिलेको संसदीय अभ्यासमा नै छ । यी सबै पार्टी कम्युनिस्ट विचारले प्रशिक्षित हुन् । मित्र पत्रिका र बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूको प्रजातन्त्रमा मुख्यतः अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट धृवीकरणको प्रभाव बताइन्छ्यो । अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट अन्दोलन विगतमा रही (तत्कालीन सोभियत संघ) र चिनियाँ खेमामा विभक्त रहयो । त्यस्तै भारतको नक्सलवादी अन्दोलन र प्रजातान्त्रिक अभ्यासमा रहेका भारतकै कम्युनिस्ट धाराको छुटोटांमा पनि यहाँका कम्युनिस्ट पार्टी विभक्त भए ।

सर्कार बाहिर बसे पनि शत्रुपुत्रको नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि अहिलेको संसदीय अभ्यासमा नै छ । यी सबै पार्टी कम्युनिस्ट विचारले प्रशिक्षित हुन् । मित्र पत्रिका र बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूको प्रजातन्त्रमा मुख्यतः अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट धृवीकरणको प्रभाव बताइन्छ्यो । अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट अन्दोलन विगतमा रही (तत्कालीन सोभियत संघ) र चिनियाँ खेमामा विभक्त रहयो । त्यस्तै भारतको नक्सलवादी अन्दोलन र प्रजातान्त्रिक अभ्यासमा रहेका भारतकै कम्युनिस्ट धाराको छुटोटांमा पनि यहाँका कम्युनिस्ट पार्टी विभक्त भए ।

सर्कार बाहिर बसे पनि शत्रुपुत्रको नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि अहिलेको संसदीय अभ्यासमा नै छ । यी सबै पार्टी कम्युनिस्ट विचारले प्रशिक्षित हुन् । मित्र पत्रिका र बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूको प्रजातन्त्रमा मुख्यतः अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट धृवीकरणको प्रभाव बताइन्छ्यो । अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट अन्दोलन विगतमा रही (तत्कालीन सोभियत संघ) र चिनियाँ खेमामा विभक्त रहयो । त्यस्तै भारतको नक्सलवादी अन्दोलन र प्रजातान्त्रिक अभ्यासमा रहेका भारतकै कम्युनिस्ट धाराको छुटोटांमा पनि यहाँका कम्युनिस्ट पार्टी विभक्त भए ।

सर्कार बाहिर बसे पनि शत्रुपुत्रको नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि अहिलेको संसदीय अभ्यासमा नै छ । यी सबै पार्टी कम्युनिस्ट विचारले प्रशिक्षित हुन् । मित्र पत्रिका र बाहिर बसेका कम्युनिस्टहरूको प्रजातन्त्रमा मुख्यतः अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट धृवीकरणको प्रभाव बताइन्छ्यो । अन्तर्राष्ट्रिय कम्युनिस्ट अन्दोलन विगतमा रही (तत्कालीन सोभियत संघ) र चिनियाँ खेमामा विभक्त रहयो । त्यस्तै भारतको नक्सलवादी अन्दोलन र प्रजातान्त्रिक अभ्यासमा रहेका भारतकै कम्युनिस्ट धाराको छुटोटांमा पनि यहाँका कम्युनिस्ट पार्टी विभक्त भए ।

